

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Teologia fundamentalna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Fundamental Theology
Kierunek studiów	Teologia kurs A (MSD Lublin)
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Nauki teologiczne
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. dr hab. Jacenty Mastej, prof. KUL
---	---------------------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	45	V i VI	8
konwersatorium			
ćwiczenia	15	VI	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych pojęć filozoficznych i teologicznych po I i II roku studiów
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – Wykazanie wiarygodności Objawienia Bożego dokonanego w Jezusie Chrystusie i przekazywanego w Kościele
C2 – Pokazanie racjonalności wiary chrześcijańskiej oraz prawdziwości chrześcijaństwa i Kościoła

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W01	W pogłębionym stopniu zna i rozumie terminologię oraz metodologię teologii fundamentalnej: chrystologii i eklezjologii.	T_W01
W02	Ma uporządkowaną, pogłębianą oraz racjonalnie uzasadnioną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia wiarygodności Objawienia chrześcijańskiego i Kościoła.	T_W03
W03	Zna i rozumie główne trendy rozwojowe teologii fundamentalnej: chrystologii i eklezjologii.	T_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U01	Potrafiliby komunikować się na tematy wiarygodności Objawienia chrześcijańskiego i Kościoła oraz prowadzić debatę światopoglądową.	T_U03
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K01	Uznaje doniosłość i znaczenia wiedzy z zakresu teologii fundamentalnej w rozwiązywaniu problemów egzystencjalnych człowieka (szczególnie związanych z sensem życia).	T_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Przedmiot teologii fundamentalnej stanowi wiarygodność przekazywanego przez Kościół objawienia Boga w Jezusie Chrystusie. Głównym zadaniem tej dyscypliny jest zatem refleksja nad rzeczywistością objawienia chrześcijańskiego i jego trwaniem w Kościele. Wykazuje ona, że chrześcijaństwo jest wiarygodne w obliczu ludzkiego rozumu, ma podstawy historyczne i pozwala rozszyfrować ludzkie życie jako sensowne. Dokonuje tego przez formułowanie argumentów niezbędnych do dialogu Kościoła z kulturą współczesną, naukami i innymi religiami, badanie obiektywnej wartości tych argumentów i ich obronę. W ten sposób teologia fundamentalna daje podstawy dla studium całej teologii, a także dla ewangelizacji w zagrożonym indyferentyzmem świecie, w którym prymat wiodą wartości ekonomiczne.

Zagadnienia szczegółowe:

- historia, modele i metodologia teologii fundamentalnej;
- wiara i rozum;
- otwartość człowieka na Boga (*homo capax Dei*);
- objawienie jako darowanie Boga w Jezusie Chrystusie i Kościele;
- znaki wiarygodności Objawienia;
- wiarygodność kościelnego przekazu o Chrystusie:
- współczesny kontekst problemu Jezusa i wiarygodności chrześcijaństwa;
- starożytne źródła niechrześcijańskie i archeologia o Jezusie Chrystusie i środowisku powstania chrześcijaństwa;
- wiarygodność pierwotnych świadectw chrześcijańskich;
- boska tożsamość osoby Jezusa Chrystusa w świetle historii Jego życia;
- historyczność krzyża, Jezusowe rozumienie własnej śmierci i wiarygodność chrześcijańskiego orędzia zbawienia;
- wiarygodność Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;

- funkcja eklezjotwórcza tytułów popaschalnych;
- Chrystusowa geneza Kościoła jako depozytariusza Objawienia;
- sukcesja apostołska i prymat – struktury istotne dla trwania i przekazu Objawienia w Kościele;
- odpowiedzialność Urzędu Nauczycielskiego Kościoła za przekaz prawdy Ewangelii;
- znaki wiarygodności Kościoła w historii i dzisiaj;
- współczesny filozoficzny i społeczno-kulturowy kontekst wiary. Dialog i apologia

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W01	Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny oraz dyskusja problemowa	Egzamin, ocena dyskusji	Protokół
W02	Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny oraz dyskusja problemowa	Egzamin, ocena dyskusji	Protokół
W03	Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny oraz dyskusja problemowa	Egzamin, ocena dyskusji	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U01	Przygotowanie i wygłoszenie referatu (prezentacji) na zadany temat oraz prowadzenie dyskusji	Obserwacja	Raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K01	Prowadzenie i udział w dyskusji	Obserwacja	Raport z obserwacji

VI. Kryteria oceny, uwagi

Ocena niedostateczna

(W) – student nie zna podstawowych terminów teologicznych oraz nie posiada wiedzy z zakresu wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – student nie potrafi formułować krytycznych sądów z wykorzystaniem wiedzy teologicznej oraz nie potrafi uzasadnić wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – Student nie potrafi uchwycić specyfiki argumentacji teologicznofundamentalnej i nie potrafi rozwiązywać podstawowych problemów dotyczących uzasadniania wiary.

Ocena dostateczna

(W) – student zna niektóre z podstawowych terminów teologicznych oraz posiada wybiórczą wiedzę z zakresu wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – student potrafi formułować w sposób niepełny krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej oraz fragmentarycznie uzasadniać wiarygodność chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – student rozumie potrzebę rozwiązywania podstawowych problemów dotyczących wiary, ale nie potrafi ich skutecznie rozwiązywać.

Ocena dobra

(W) – student zna większość terminów teologicznych oraz posiada dobrą wiedzę na temat wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – student potrafi formułować krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej oraz dobrze uzasadniać wiarygodność chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – student zna sposoby rozwiązywania podstawowych problemów dotyczących wiary i potrafi je aspektowo rozwiązać.

Ocena bardzo dobra

(W) – student zna wszystkie terminy teologiczne oraz posiada pełną i szeroką wiedzę na temat wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – Student potrafi formułować krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej i profesjonalnie buduje argumentację na rzecz wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – student profesjonalnie rozwiązuje różne problemy dotyczące uzasadniania wiary.

Na ostateczną ocenę z wykładu składa się udział i merytoryczne zaangażowanie w zajęciach (25%) oraz egzamin końcowy (75%).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uprzednie zaliczenie ćwiczeń.

Na ostateczną ocenę z ćwiczeń składa się przygotowanie przez studenta pracy – referatu (prezentacji) na zadany temat i prowadzenie dyskusji (80%) oraz merytoryczny udział w dyskusji w czasie pozostałych zajęć (20%).

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	140

VIII. Literatura

Literatura podstawowa

M. Rusecki, K. Kaucha, J. Mastej. *Metodologia teologii fundamentalnej*. Lublin 2019; H. Seweryniak. *Świadectwo i sens. Teologia fundamentalna*. Płock 2001; tenże. *Apologia pokolenia JP II*. Płock 2006; tenże. *Teologia fundamentalna*. Tom 1-2. Warszawa 2010; M. Rusecki. *Pan zmartwychwstał i żyje. Zarys teologii rezurekcyjnej*. Warszawa 2006; M. Rusecki. *Traktat o Kościele*. Lublin 2014.

Literatura uzupełniająca

Leksykon teologii fundamentalnej. Red. M. Rusecki, K. Kaucha, I.S. Ledwoń, J. Mastej. Lublin-Kraków 2002; M. Rusecki. *Traktat o Objawieniu*. Kraków 2007; tenże. *Traktat o cudzie*. Lublin 2006; *Misteria życia Jezusa. Historia i teologia*. Red. P. Artemiuk. Płock 2021.